

kozik be a »Próféták« c. opera Fides szeszepében. Ekkor így emlékezett meg róla a »Fővárosi Lapok«: »Szépen nőtt alak, rokonszenves, művelt orgánnal, ki eltalálja a kellő hangokat, s néha érzést is tud önteni énekébe, e mellett mozgása, arcjátéka és ábrázolási képessége is figyelemre méltó«. Febr. havában a Nemzeti Színház igazgatósága drámai énekesnőnek szerződtette. Sajnos, mesterei szoprán-hangját alt-nak minősítették s az erőltetés által hangja gyengült. Erre lassanként elvesztette a közönség szimpátiáját, ami kedélybeteggé tette, s ez okozta korai halálát, mely 1871. júl. 28-án következett be. Főbb szerepei: Azucena; Júlia (Fiesco), Mátyás (Hunyadi László), Elsa (Lohengrin), Lóra (Dózsa György), Valentin (Hugenották), Lalla Roukh címszerepe, Gertrud (Bánk bán), Hercegnő (Portici néma), Reha (Zsidónő) stb. Férje: Hollós László hírlapíró volt, kivel 1869. aug. 29-én lépett házasságra.

Hollós Mancsi, színésznő, sz. 1901-ben, Balassagyarmaton. Színpadra lépett 1922. jún. 1-én.

Hollósi István, színész, sz. 1859-ben, Darányban (Somogy m.). Színpadra lépett 1881-ben, Bánfalvi Béla színigazgatónál.

Hollósi Matild, színésznő, sz. 1860-ban, Szabadkán. Színpadra lépett 1879-ben, Krecsányi Ignác színigazgatónál.

Hollósi Mihály, színész, majd a Népszínház őrmestere. Vándoréletéről könyvet írt. Címe: »Egy vándorszínész naplója«. Budapest, 1903.

Hollósi Ödön, színész, sz. 1882. ápr. 7-én, Diósgyőrött. Színpadra lépett 1903. ápr. havában.

Hollósi Sándor, színműíró, sz. 1880-ban, Diósgyőrött. Színműve: »Az apostolok«, dráma. Petőfi után. Király Színház. 1903.

Hollósi Veres Károly, színész, sz. 1854-ben, Győrött, megh. 1882. szept. 26-án, Szarvason. Színpadra lépett 1871. márc. 23. Kocsisovszky Jusztin színigazgatónál. — Neje: Gaál Irén, színésznő,

sz. 1844. febr. 12-én, Simonyiban (Vas m.). 20 éves korában lépett a színpályára, Budai Józsefnél. 24 évig működött. 1898. jan. 1-én nyugalomba vonult.

Hollósy Kornélia Júlia Klára (gerstenyesi), színésznő, sz. 1827. ápr. 13-án, a temesmegyei Gertenyesen. Apja Korbuly Bogdán, az előkelő, gazdag Korbulyok ivadéka volt s nevét csak 1832-ben változtatta Hollósy-ra, amidőn I. Ferenc császártól »gerstenyesi« előnévvel donációs nemességet kapott. Anyja Csasz Magda, a nagyhírű pesti orvosprofesszornak, Csasz Mártonnak volt a nővére. Tíz testvére közül ő volt a legfiatalabb s születése anyja életébe került. Hollósy Kornéliát apja iskoláztatás végett egy temesvári zárdába adta, ahol Zimmermann nyugalmazott tenoristának, a zárda énektanárának hamar feltűnt a serdülő leányka gyönyörű szoprán hangja. Felhíván erre a szülők figyelmét, maga szorgalmasan taníttatta Kornéliát, aki az elért eredményen felbuzdulva, már 11 éves korában elhatározta, hogy énekesnő lesz. Ámbár szülei s szűkebb rokonsága örültek a leányka kiváló képességének, hallani sem akartak erről a merész elhatározásáról. Kornélia azonban szinte hősiességgel szakított az előítéletekkel, lemondva a biztos jólétről, vagyionról, 15 éves korában kikérte apai örökségét s Bécsbe ment, hogy Salvi Máté udvari operai igazgató tanítványa legyen. Egy évi tanulás után Donizetti már nagy reményre jogosító tehetségnek tartotta s Lamperti Ferenc milánói énekmesterhez ajánlotta be. Itt két évig tanult s mint kész művész ment Corfuba, hol 19 éves korában már »Ernani«-ban Elvirát énekelte (1845). Innen Turinba, a királyi operához ment s itt aratott fényes sikerei hívták fel a híres énekesnő, Carl asszony figyelmét, aki bukaresti staggione-társulatához mint első lyrai énekesnőt 3 hónapra leszerződtette (1846.). Nagysikerű bukaresti szereplése után hazajött s 1846. június 4-én Temesvárott mutatkozott be kiterjedt rokonságának és a magyaroknak. Temesvári és külföldi sikereinek híre itthon is elterjedt, a színházi ügyekbe befolyásos egyének, főleg Petricsevics Horváth Lázár, a »Honderú« és Frankenburg Adolf, az »Életképek« szerkesztőjének agitációjára